

D. Tóth Kriszta - Celeb vagyok, de hódítani akarok

2014 március 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

A gyerek egyik régi óvodai barátn?je a hálószobai tükör el?tt állt a hálószobánkban. A legszebb magassarkúmat viselte, a napszemüvegemet és a tavalyi farsangi szezonban vásárolt ezüst sálamat.

Apró fenekét jobbra kitolta, kezét elegánsan a csíp?jére helyezte, és bejelentette: „Ha nagy leszek, sztár leszek. Vagyis celeb”. Lola kuncogott, én csak a számat tátottam, pedig még csak ezután jött a lényeg: „Akkor most te celeb vagy, vagy nem?” – fordult felém a tükör el?l.

Akkor döntöttem el, hogy megírom ezt a bejegyzést. Mondjuk válasz helyett.

Fura a helyzet, amiben vagyok, fura a szék, amiben ülök, fura az a középutas élet, amit élek. Valahol a szürke zónában, alkotó-szakemberek és országosan ismert sztárok között félúton. M?vésznek, írónak túlságosan híres, sztárnak, celebnek túlságosan alkotó. Az irodalom-közeli értelmiségiek gond nélkül sorolnak be a celebek közé, míg a showbiznisz tótumfaktumai szerint öntörvény? kékharisnya vagyok. Megszoktam már a halmazok metszetének sz?két, nem szorít a hely, vagyunk itt néhányan, elférünk mind. Még élvezzük is valahol ezt a senkiföldjét.

A dolog irodalmi részét értem. Szerz?vé válni könny?, elég, ha két borító közé fogják, amit az ember a billenty?ibe öklendezik, a frontra rányomják a nevét öles bet?kkel, és kész. De íróvá lenni, az munka. Ahhoz adottságok kellenek, alázat, tartalom, stílus, újrakezdés, visszalépés, önreflexió, kétségek, kín, keserv, könny. Azt ki kell érdemelni. És ez így van jól. Még nem vagyok sehol, de ráléptem az útra, felrántottam a gátakat. Szaladjon kifelé bel?lem gondoltam egyetlen... el?ttem az életem második fele, hogy meglássam, merre.

A celeb-dolog, na az viszont zavaros kicsit. Mert az egyik oldalon ott van a lányom régi ovis barátn?je, akinek ez a non plus ultra. Mondjuk, ahonnan ? nézi, nyolcéves szemmel, talán valóban vonzó életformának t?nhet a „celeb, mint olyan”. Számára a celeb-ügy vélhet?en sokkal egyszer?bb, mint számomra. A celeb az a lény, aki abból él, hogy ?: ?. Más dolga nincs, mint hogy learassa a rajongást és a nap végén kiállítsa a számlát azért, hogy létezik. És tényleg. ? az, aki szponzorruhát húz a testére, szponzorautót tol a feneke alá, szponzornyaraláson barnul, esetleg szponzorbarnítóbérlettel a szponzorbarnítószalonban. A gyerekei sztárcsemeték, a kapcsolatával álompárt alkotnak, a szerz?dött bulvárnapilap minden böffentését a címlapon hozza, és mindezért a szerz?dött tévécsatornájától fizetést kap. Egészen addig, amíg nézik, olvassák, hallgatják, tárgyalják az életét.

Onnan, ahol én állok, a történet nem ilyen egyszer?. Sajnos, végzett nyelvészként, nem tudom megkerülni a jelenség szemantikai megközelítését. A szó az angol nyelvben használatos „celebrity” kifejezés rövidítése, amely jelentése az Oxford nagyszótár szerint „híres ember, els?sorban a szórakoztatóipar és sport területén”.

Vagyis az angolok szerint celeb vagyok.

A magyar Wikipedia ennél már egy kicsit elaboráltabb módon áll hozzá, miszerint a celeb „els?dleges jelentése: felkapott, ünnepelt híresség. A kifejezés mellékjelentésként azt a tartalmat is hordozza, hogy az ismertség alapja nem (vagy nem szükségszer?en) az illet? tudása, ill. egyéb autonóm képessége, hanem egy, a média által róla mesterségesen kialakított kép, amely beépült a fogyasztók (olvasók, néz?k) gondolatvilágába. E mellékjelentés nem tagadja, hogy az egyébként celebnek kikiáltott személyek társadalmilag valóban értékes teljesítményt produkálhatnak, csupán arra utal, hogy e produktum nem szükségszer?.”

A magyarok szerint lehetséges, de nem szükségszer?, hogy celeb vagyok.

De akkor mit mondjak ennek a nyolcéves, rozsdabarna hajú szepl?snek? És mit mondjak magamnak, aki pont ugyanannyira kíváncsi végre a válaszra, mint ?? Elmondjam neki, hogy teljesen mindegy, hogy igen, vagy nem? Hogy nem számít, én mit gondolok arról, vajon celeb vagyok-e vagy sem? S?t, még az sem számít, hogy mások mit gondolnak. Mert a lényeg épp ott van, benne abban, hogy „lehetséges, de nem szükségszer?”. Ezen múlik minden. Hogy merre megyek. Csak lehetséges marad, vagy pedig szükségszer?vé válik a belevaló. És ez pedig csakis rajta áll. Ezért aztán az is mindegy, hogy ? mekkora celeb lesz majd, ha nagy lesz. Nem ez határoz meg emberséget, szívet, lelket, akaratot, teljesítményt, igyekezetet és produktumot. Ha akarod, az vagyok: celeb. Ha akarod: nem. Ha akarod: celeb leszel. Ha akarod: nem.

A címke: felesleges. Lekopik, mint a szponzorbarnító.

D. Tóth Kriszta - shopline.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló